

НОМІНАТИВНА ПРИРОДА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ: СЛОВОТВІРНІ, СТИЛІСТИЧНІ ТА ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ АСПЕКТИ

Кришталь Світлана Михайлівна

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри теорії та практики перекладу

Донецького національного університету імені Василя Стуса

вул. 600-річчя, 21, Вінниця, Україна

<https://orcid.org/0000-0002-6562-3896>

В центрі уваги даної статті знаходиться номінативність як типова характеристика англійської мови. В статті вона вивчається на матеріалі атрибутивних словосполучень (Іменник + Прикметник), які позначають спосіб / манеру дії і таким чином можуть розглядатися як синтаксичні синонімічні варіанти до дієслівних конструкцій із прислівником. Наприклад, “a big snorer”, “a rapid packer”, “a good mixer”, “an avid reader”, “the biggest killer” (у значенні – причина чогось). В статті робиться спроба виявити чинники, які зумовлюють важливість і місце атрибутивних конструкцій, що характеризують дії, в англійській мові. В результаті дослідження було виділено наступні фактори: семантична нечіткість прислівника в дієслівних конструкціях, яку компенсує прикметник в номінативних конструкціях; висока продуктивність та необмежена сполучуваність суфіксу діяча -er, що дозволяє легко утворювати іменники і таким чином робити діяча втіленням самої дії; загальна метафоричність англійської мови, завдяки якій в розряд діяча можна перевести будь-яке явище чи процес. Поєднання семантичного і морфологічного способів словотворення в рамках атрибутивних конструкцій, що описують дії, робить їх універсальним засобом характеристики дії та її виконавця, а також наділяє їх здатністю створювати додаткові стилістичні значення і нюанси (наприклад, персоніфікувати неживі предмети та передавати іронічне ставлення). Атрибутивні конструкції досліджуваного типу активно вживаються в усіх стилях і жанрових різновидах англійської мови і вважаються такими, що відповідають структурному укладу англійської мови. Граматико-семантичну специфіку функціонування атрибутивних словосполучень в англійській мові наочно висвітлює переклад. Порівняння англійсько-українських перекладацьких еквівалентів атрибутивних словосполучень на позначення дії доводить, що вони не є типовими для української мови і у подібних лінгвістичних контекстах українська мова обирає традиційний спосіб характеристики дії, яким є комбінація дієслова та прислівника. Відтворення структури англійських атрибутивних словосполучень засобами української мови у великій кількості випадків виявляється неможливим, або таким, що призводить до порушень граматичних та стилістичних норм української мови. Таким чином, атрибутивні конструкції є природним способом характеристики дії, який вмонтовано в структуру англійської мови і який відображає її структурні характеристики.

Ключові слова: номінативність, атрибутивні словосполучення, прислівник, спосіб дії, словотвірна продуктивність, метафоричність, переклад.

Постановка проблеми в загальному вигляді та обґрунтування її актуальності.

Номінативність традиційно вважається однією із провідних типологічних характеристик англійської мови. Одним із проявів даної характеристики є атрибутивні словосполучення, які є популярним способом характеристики способу дії в англійській мові. Головним словом в таких конструкціях є іменник, що називає виконавця дії (як в прямому, так і в переносному метафоричному значенні), залежним – прикметник, який характеризує виконавця дії, а значить і саму дію. Наприклад, “a real game changer”, “a good mixer”, “a good loser”, “a bad sailor”, “a fussy eater”, “the biggest killer”, “an avid reader”, “an assiduous frequenter”, “a big respecter of the rules” та інші. Дана конструкція є синонімічною до

дієслівної конструкції із прислівником, що виконує таку ж саму функцію, але є менш продуктивною. Попри те, що атрибутивні конструкції добре досліджено на матеріалі англійської мови, залишається відкритим і малодослідженим питання про причини тяжіння англійської мови до номінативного способу висловлювання. Це пояснює актуальність даної розвідки. В даній статті робиться спроба проаналізувати чинники, які формують тенденцію до номінативності та пояснюють, чому саме до атрибутивних конструкцій звертаються носії англійської мови в ситуаціях, коли потрібно схарактеризувати дію і спосіб, у який її виконано.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дана розвідка знаходиться в площині словотвору, граматичної семантики та морфології.

Основою для неї стали роботи, в яких висвітлюються такі питання, як зіставлення функціональних особливостей систем номінативних одиниць англійської мови, продуктивність англійських суфіксів, типологія прислівника, морфологічна продуктивність, продуктивні способи словотворення в англійській мові. Ці і суміжні питання докладно проаналізовано в роботах таких лінгвістів як Гаралд Байен, Марк Бейкер, Лорі Бауер, Гульєльмо Чінкве, Макс Кресвел, Джозеф Емондз, Еіджі Нішімото, Аманда Пейн, Джон Пейн, Інго Плак, Ендрю Редфорд, Мартін Шафер та інших (Байен, 1992; Бейкер, 2003; Бауер, 2001; Чінкве, 1994; Кресвел, 2012; Емондз, 1976; Нішімото, 2004; Пейн, 2010; Пейн, 2018; Плак, 1999; Редфорд, 1988; Шафер, 2008).

Формулювання мети і завдань статті. Дослідження проведено на матеріалі 1000 англійських атрибутивних словосполучень із функцією характеристики дії, які вибрано методом суцільної вибірки із текстів художнього та газетно-публіцистичного стилів.

Об'єктом дослідження є атрибутивні словосполучення із функцією характеристики дії та їхні українські перекладацькі еквіваленти.

Предметом дослідження є номінативність, яка розглядається як тяжіння англійської мови до побудування висловлювань, центральним компонентом яких є іменник, що модифікується прикметником.

Мета дослідження полягає в тому, щоб проаналізувати лінгвістичні чинники, що зумовлюють вибір прикметникових конструкцій як способу характеристики дії в англійській мові.

Зазначена мета зумовила виконання наступних завдань:

1. Описати семантичні характеристик прислівників.
2. Визначити зв'язок номінативності англійської мови із метафоричністю та словотвірною продуктивністю суфіксу діяча *-er*.
3. Проаналізувати перекладацькі еквіваленти англійських атрибутивних конструкцій в українській мові.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасна англійська мова, яка є мовою аналітичного типу з елементами аглютинації і прилягання, характеризується тенденцією до номінативного способу представлення дії, інакше кажучи, дія, що виконується суб'єктом, здебільшого описується в англійській мові за допомогою атрибутивних словосполучень, в яких головним словом виступає іменник. Наприклад, "*She is a fantastic dancer*" (послівний переклад: Вона фантастична танцівниця),

замість "*She dances fantastically*" (послівний переклад: Вона танцює фантастично); "*He is a big snorer*" (послівний переклад: Він великий хропун), замість "*He snores considerably*" (послівний переклад: Він хропить сильно).

Даний спосіб представлення дії є типовим для англійської мови і його прояви можна знайти в текстах, які репрезентують всі літературні жанри сучасної мови. Значна роль, яку атрибутивні словосполучення відіграють в сучасній англійській мові для опису дії, наочно підкреслює той факт, що в цій функції все рідше використовуються прислівники, хоча саме вони традиційно існують в мові для характеристики, модифікації дієслова, тобто описують дію.

Таким чином, питання про роль атрибутивних конструкцій в англійській мові не в останню чергу пов'язане із питанням про статус в ній прислівника. Слід відмітити, що прислівники, і насамперед прислівники способу дії, вважаються в сучасній англійській мові лексичними одиницями, що засмічують мову. Про це йдеться в рекомендаціях щодо стилю і манери письма. Проза, в якій вжито багато прислівників, вважається неякісною, вона характеризується як занадто директивна та контролююча, оскільки прямо говорить читачеві, у який саме спосіб відбувається дія тим самим позбавляючи його (читача) можливості цю дію уявити (Йорк, 2012). На курсах із літературного письма студентів замість того щоб розповісти про дію, навчають її «малювати», тобто показувати. Узагальнив погляди на небезпеку надмірного використання дієслів в літературі Стівен Кінг, який в своїй книзі «Про письменство. Мемуари про ремесло» зазначає, що дорогу в пекло вимощено прислівниками, які він порівнює із кульбабками, інакше кажучи із бур'яном (Кінг, 2012). Все це призвело до того, що прислівники способу дії все частіше поступаються іншим способам характеристики дії і деякі стилісти вважають, що прислівники знаходяться «на межі зникнення» (Йорк, 2012).

Окрім стилісти «виправдовують» прислівники підкреслюючи, що справа не в самих прислівниках, а в їх неправильному застосуванні. Так, в англійській мові багато дієслів, в семантиці яких присутня не тільки сема, що називає дію, а також і сема, в якій міститься її характеристика, наприклад "*slam*" (зачинити гучно), "*shriek*" (закричати пронизливо), "*bang*" (ударитися, стукнутися голосно, сильно) і т. ін. Звичайно, вживання подібних дієслів поруч із прислівниками, що характеризують позначувану дію, призводить до тавтології і вважається свідченням недостатньої майстерності.

Однак справа не тільки в надмірному вживанні прислівників. Вивчення атрибутивних конструкцій, що є синтаксичними варіантами прислівникових словосполучень, свідчить про те, що в англійській мові утворилась певна мовна традиція описувати дію через іменник, що супроводжується прикметником. Корені цієї традиції, як представляється, лежать, по-перше, в природі прислівника, а по-друге, в метафоричності, що є однією із означальних характеристик англійської мови, яка знаходить прояв на всіх її рівнях, а саме лексичному, граматичному, словотвірному.

Що стосується самого прислівника, то слід відмітити, що в сучасній лінгвістиці досі відсутнє універсальне, загальноприйняте позначення цієї мовної категорії. Деякі дослідники відмовляють прислівникам в незалежному статусі окремої частини мови і вважають їх флексійними варіантами прикметників. Твердження про Єдину Категорію (Single Category Claim) спирається на поняття компліментарності, яка існує між прикметником та прислівником. Прихильники теорії єдиної категорії вважають, що прикметники та прислівники знаходяться у відносинах комплементарної дистрибуції. Так, речення "*Tim was working noisily*" (Тім працював шумливо) та "*Tim was working and it was noisy*" (Тім працював і це було шумливо) вважаються синтаксичними варіантами одне одного і такими, що мають ідентичне значення. Синтаксична компліментарність розглядається як головний доказ того, що прикметники та прислівники формують єдину категорію (Бейкер, 2003; Емондз, 1976; Редфорд, 1988).

Із цим не погоджуються дослідники, які стверджують, що хоча прикметники та прислівники і можна розглядати як єдину концептуальну категорію, їхня дистрибуція на рівні синтаксису завжди проявляється в формі семантичних відмінностей (Пейн, 2018; Пейн, Хадлстон, Пулем, 2010). Виділяються також інші фактори, які унеможливають погляд на прикметники та прислівники як складові однієї частини мови. Серед них, наприклад, неможливість прислівників вступати в компліментарні відносини там, де це є можливим для прикметника ("*Brad smiled proud (of his wife)*" – "*Brad smiled proudly*"), відсутність у прислівникових форм слова градації у тих випадках, коли її мають прикметникові форми та неможливість завжди перефразувати значення прислівника за допомогою прикметника навіть в тих випадках, де відповідний прикметник існує (Пейн, Хадлстон, Пулем, 2010; Пейн, 2018, с. 83).

Незважаючи на суперечливі погляди на природу прислівників, дослідники збігаються в тому, що вважають їх значення дещо невизначеними, і навіть двозначними. Наприклад, у реченні "*John has cleverly answered their questions*" (Джон розумно відповів на їхні запитання) прислівник *cleverly* створює певну неоднозначність та невизначеність стосовно того, що саме він пояснює та характеризує – манеру дії, що виконано, чи дії особи, яку позначає підмет. В першому випадку це б означало, що на всі запитання було надано правильні, розумні відповіді, в той час як в другому випадку акцент змістився б на Джона, який поступив розумно надавши відповіді на запитання. Таким чином, один прислівник може водночас бути прислівником способу дії, тобто характеризувати манеру, у яку виконано дію (*manner adverb*) та прислівником агенту, тобто надавати характеристику виконавцю дії (*agent oriented adverb*) (Пейн, 2018, с. 12).

Для того щоб усунути можливість різного тлумачення значення прислівника пропонуються позиційні обмеження. Наприклад, зміна позиції прислівника в наступному прикладі, на думку експертів, дозволила б чіткіше розставити акценти, а саме, кінцева позиція прислівника підсилює характеристику способу дії, а початкова – характеристику самого виконавця дії: "*John has answered their questions cleverly*. – *Cleverly John has answered their questions*" (Пейн, 2018, с. 7).

Додавання допоміжного дієслова акцентує характеристику способу дії та може розглядатися як один з способів уникнення двозначності прислівників: "*John has been cleverly answering their questions*" (Чінкве, 1994, с. 90).

Двозначність прислівників може також проявлятися у тому, як описується дія – як така, що відновлює стан (*restitutive*) чи повторювана (*repetitive*), наприклад,

"*John opened the door again*" (Джон відчинив двері знову).

В даному реченні прислівник *again* (знову) дає можливість інтерпретувати дію як таку, яку Джон раніше не виконував і таку, яку він раніше виконував і зараз повторює. Тобто в першому випадку двері повертають до їхнього первинного відчиненого стану, а в другому – Джон виконує дію, яку раніше вже виконував.

В наступному реченні прислівник *quickly* (швидко) водночас характеризує швидкість виконання дії та час, який виділено на її виконання: "*John walked to the store quickly*" (Пейн, 2018, с. 59). Неоднозначність прислівника залишає відкритим питання стосовно того, що було

швидким – тривалість події, компонентом якої була ходьба, чи сама ходьба.

Підсумовуючи зауваження щодо двозначності прислівників, варто відмітити, що такі риси як нечіткість (неясність) та неоднозначність розглядаються дослідниками як семантичні характеристики прислівників. Міра їхньої присутності в семантиці прислівників залежить від класу прислівників, при цьому прислівники, що характеризують спосіб, манеру дії, вважаються найбільш схильними до передачі інформації, яку можна інтерпретувати у щонайменш декілька способів (Пейн, 2018, с. 34).

Атрибутивні конструкції на семантичному та синтаксичному рівнях беруть на себе функції прислівників, що характеризують спосіб дії, і таким чином компенсують певну нечіткість, яка їм притаманна.

Наприклад, 1) *"Not a single microdot of a stone was allowed into the house. Of course I couldn't understand Grandmother's hatred of stones. But such things were never explained, not even by Mother who was a great explainer"* (Етвуд, 2007).

Для порівняння – *...could explain things greatly.*

2) *"Are you sure you will understand it?" she would say when she was going to read us a story (she was a bloody awful reader"* (Етвуд, 2007).

Для порівняння – *She could not read at all.*

3) *"Fletch had a true heart of gold and was always there when you needed support, a lively conversation, a good laugh, or a cold pint"* (Таймз, 2024).

Дані приклади атрибутивних конструкцій, що взято із художнього та газетного стилів, ілюструють здатність іменників у комбінації із прикметниками чітко описувати спосіб, у який виконується дія. В прикладах (1) та (2), які ілюструють застосування атрибутивних конструкцій в художньому стилі, очевидно простежується також їхня здатність передавати певні стилістичні значення (в даних випадках іронію) у відповідному оточенні.

Неоднозначність прислівників в реченні може розглядатися як одна із причин тяжіння англійської мови до атрибутивних конструкцій, які представляють інформацію чітко, стисло та образно. Однак, це не може бути єдиним поясненням, і інші причини знаходяться поза межами прислівників і стосуються інших аспектів структури англійської мови, серед яких важливе місце посідає висока продуктивність суфіксу діяча *-er*.

На високі словотвірні можливості суфіксу *-er* традиційно вказують в дослідженнях, присвячених англійському словотвору. Спираю-

чись на корпусний метод підрахунків, дослідники з'ясували, що даний суфікс знаходиться на шостому місці після *-ish*, *-ness*, *-ee*, *-ize*, *-ity* (Нішімото, 2004, с. 1026). При цьому зазначається, що продуктивність суфіксу *-er* є несподівано меншою, ніж очікувалося (Нішімото, 2004, с. 1025). Згідно оцінки продуктивності, що базується на інтуїтивному баченні носіїв англійської мови, суфікс *-er* посідає третє місце після суфіксів *-ness*, *-ish* відповідно (Нішімото, 2004, с. 1028). Слід особливо зазначити, що даний метод оцінки продуктивності афіксів передбачає роботу із текстами, результатом якої є суцільна вибірка. Такий підхід не надає можливості провести аналіз функціонування слів із продуктивними афіксами в різних стилях і жанрах англійської мови (результати спостережень на базі термінологічних словотворень та літературної або розмовної лексики можуть суттєво відрізнятись), а також розмежувати стилістичні та стилістично-нейтральні афікси. Здається правомірним припустити, що аналіз продуктивності суфіксів, в якому б вивчались можливості суфіксів утворювати метафори, показав би ще більшу продуктивність саме суфіксу *-er*.

Матеріал даного дослідження демонструє, що метафоричні властивості англійської мови ефективно поєднуються із словотвірним потенціалом даного суфіксу, і результатом цього об'єднання стають атрибутивні словосполучення як метафоричного, так і неметафоричного характеру, які описують дію. Метафоричність англійської мови, та як наслідок надзвичайно високий ступінь персоніфікації висловлювань, уможлиблює наділення функціями діяча, тобто живої істоти, будь-якого об'єкту або явища. У поєднанні із прикметником, який може виконувати також і функцію епітету, такий іменник стає способом влучної характеристики учасників ситуації, самої ситуації та способу поведінки в ситуації. В цьому полягає головна відмінність атрибутивних конструкцій, що характеризують дію, від прислівникових – вони характеризують не тільки дію, а і учасників, що цю дію виконують. Наприклад,

4) *"Dusk had gathered, but our frugal pair were always tardy lighters, and they grew close of day, in which the elder lady, on a high-backed hall chair, sat with hands patiently folded, had for all cheer the subdued glow – always subdued – of the small fire in the drawing room, visible through a door that stood open"* (Джеймс, 2008).

5) *"During the holidays he was a tireless and indiscriminate cinema-goer"* (Мердок, 2003).

6) *"Here", she says to the woman next to her. "Lend me one (cigarette), will you?" The woman*

hands over, ungrudging. Moira is still a skillful borrower. I smile at that" (Етвуд, 2007).

7) "Genes could explain Covid **"super-dodgers"**" (Таймз, 2023).

8) "Inflammation also causes pain in your joints and body which ages how you move. Pain is **one of the biggest agers** on your skin" (Таймз, 2024).

9) "The last few years have been **a real eye-opener** about who Kate the Princess of Wales, actual human woman with hopes, fears and an Amazon Prime account, really is" (Таймз, 2024).

10) "I felt so uncomfortable visiting Egypt. Scamming is a big issue here and I didn't really know how big it was as **a first timer**" (Таймз, 2023).

Наведені приклади є типовою ілюстрацією функціонування атрибутивних словосполучень в художньому та газетно-публіцистичному стилях в англійській мові. Вони демонструють спроможність атрибутивних конструкцій надавати багатоаспектну характеристику способу дії. Так, в прикладі (4) атрибутивна конструкція надає інформацію щодо часу, коли відбувалася дія; в прикладі (5) завдяки атрибутивній конструкції дізнаємося про частотність і характер дії, а також про ставлення до неї дійової особи; в прикладі (6) – про характер і якість виконання дії; приклади (7) і (9) місять емоційну оцінку способу виконання дії; в прикладі (8) описується місце явища серед йому подібних і у такий спосіб характеризується дія, що виконується, і приклад (10) повідомляє про час початку дії. У прикладах (8), (9) виконавцями дії, що характеризується, є неживі істоти; атрибутивні конструкції в даних реченнях вживаються метафорично і є засобом персоніфікації.

Спроби перекласти англійські атрибутивні конструкції мовою іншого структурного типу – українською – доводять, що вони нерозривно зв'язані із структурними особливостями саме англійської мови, є їх відображенням і не можуть функціонувати на українському мовному ґрунті, або їх функціонування значно обмежено (семантично, граматично, стилістично). Українська мова, на відміну від англійської, тяжіє до вербального характеру висловлювання і в схожих лінгвістичних ситуаціях надає перевагу дієслову, яке модифікується прислівником. Значення англійських виразів можуть передавати наступні перекладацькі еквіваленти в українській мові: "tardy lighters" – люди, які не поспішають вмикати світло, пізно вмикають світло; "a tireless and indiscriminate cinema-goer" – той, хто дуже часто ходить в кіно і дивиться усі фільми поспіль; "a skillful borrower" – той, хто знає, як пози-

чити щось необхідне, кому не відмовляють; "super-dodgers" – ті, кому пощастило не захворіти на Ковід; "one of the biggest agers" – один із найважливіших факторів, що призводять до старіння; "a real eye-opener" – те, що дозволяє по-новому оцінити ситуацію, подивитися на щось з іншого ракурсу; "a first timer" – той, хто робить щось вперше.

Як можна побачити, дієслово є невід'ємною частиною конструкцій, що передають значення українських атрибутивних словосполучень на позначення способу дії. Результатом спроб, націлених на збереження номінативного характеру словосполучень при перекладі українською, можуть стати стилістичні похибки, перекручення сенсу та інші відхилення від норм української мови граматичного та словотвірного характеру. Ті мовні характеристики, що притаманні англійській мові і є менш вираженими в українській мові, а саме більша продуктивність метафоричного способу словотворення і наявність суфіксу діяча із необмеженою сполучуваністю, формують тенденцію англійської мови до застосування атрибутивних словосполучень як способу характеристики дії, інакше кажучи, тенденцію будувати висловлювання і залученням номінативних структур.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Атрибутивні конструкції (іменник у комбінації із прикметником) із функцією характеристики дії є проявом номінативного характеру синтаксису англійської мови. Вони здатні чітко і стисло описувати спосіб, у який виконується дія, а при необхідності, у певному лінгвістичному оточенні, передавати додаткові стилістичні нюанси значення. В сучасній англійській мові спостерігається тенденція застосовувати атрибутивні конструкції як більш вдалий спосіб висловлювання у порівнянні із дієслівними конструкціями із прислівником.

Виділяються наступні чинники, що можуть слугувати поясненням тяжіння англійської мови до номінативного способу побудови висловлювання. Серед них нечіткість значення прислівників, висока словотвірна продуктивність суфіксу діяча *-er*, що значно спрощує перехід на оформлення думки за допомогою іменника у супроводі із прикметником та висока метафоричність англійської мови, яка в поєднанні із вищезгаданою особливістю словотвірної системи призводить до появи великої кількості метафоричних атрибутивних конструкцій, що описують спосіб / манеру дії.

Атрибутивні словосполучення, що характеризують дію, активно вживаються у всіх стилях і жанрах сучасної англійської мови. Їхня здатність

стисло, чітко і водночас нюансовано та образно (у випадках коли їх вжито метафорично) характеризувати дію та її виконавця вигідно виділяє їх серед інших засобів характеристики способу дії, до яких належить і прислівник. Враховуючи сучасні тенденції в англійській мові, можна припустити, що їхня вага тільки збільшуватиметься і вони зможуть суттєво потіснити дієслівно-прислівникові словосполучення як спосіб характеристики способу дії.

Аналіз українських перекладацьких еквівалентів англійських атрибутивних словосполучень ілюструє дві протилежні тенденції, що є типовими для досліджуваних мов як для мов

різних структурних типів, а саме – тенденцію до номінативного способу (іменник + прикметник) побудування висловлювання в англійській мові та тенденцію до вербального способу (дієслово + прислівник) побудування висловлювання – в українській.

Перспективним напрямком даного дослідження є порівняльний аналіз атрибутивних конструкцій із функцією характеристики дії в текстах, що належать до різних жанрів англійської мови. Це б дозволило зробити висновки щодо їх спільних рис і розбіжностей, а також з'ясувати, чи пов'язані їхні семантико-стилістичні характеристики із вимогами жанру.

ЛІТЕРАТУРА

1. Arsenault R. Why should authors avoid adverbs? 2021. <https://medium.com/@rachaellawrites/why-should-authors-avoid-adverbs-d9c8f97d391c> (дата звернення: 01.10.2024).
2. Atwood M. *The Handmaid's Tale*. Vintage Books, 2007. 311 p.
3. Baayen R. H. On frequency, transparency and productivity. *Yearbook of morphology*. 1992. P. 181–208.
4. Baayen R. H., Lieber R. Productivity and English word-formation: a corpus-based study. *Linguistics*. 1991. № 29. P. 801–843.
5. Baker M. *Lexical categories: verbs, nouns and adjectives*. Cambridge: Cambridge University Press, 2003. 372 p.
6. Bauer L. *Morphological productivity*. Cambridge: Cambridge University Press, 2001. 260 p.
7. Cinque G. et al. On the evidence for partial N-movement in the romance DP. *Paths towards universal grammar*. 1994. P. 85–110.
8. Cresswell, M. J. Adverbial modification: interval semantics and its rivals. *Springer Science and Business Media*. 2012. Volume 28. P. 145–161.
9. Emonds J. *A transformational approach to English syntax: root, structure preserving and local transformations*. Academic Press, 1976. 278 p.
10. Foster M. *Private Papers*. Published by Vintage, 2004. 252 p.
11. James. H. *The turn of a screw and other stories*. Oxford World's Classics, 2008. 336 p.
12. King S. *On Writing: A Memoir of the Craft*. Hodder and Stoughton, 2012. 351 p.
13. Murdoch I. *The Sandcastle*. Vintage Publishing, 2003. 336 p.
14. Nishimoto E. Defining new words in corpus data: productivity of English suffixes in the British national corpus. *Proceedings of the Annual Meeting of the Cognitive Science Society*. 2004. № 26. P. 1023–1028.
15. Payne A. *Adverb Typology: A Computational Characterisation*. 2018.
16. Payne J., Huddleston R., Pullum G. The distribution and category status of adjectives and adverbs. *Word Structure*. 2010. Vol. 3, № 1. P. 31–81.
17. Plag I. *Morphological productivity: structural constraints in English derivation*. Berlin: De Gruyter Mouton, 1999. 302 p.
18. Radford A. *Transformational Grammar*. Cambridge: Cambridge University Press, 1988. 625 p.
19. Schafer M. Resolving scope in manner modification. *Empirical issues in syntax and semantics*. 2008. № 7. P. 351–372.
20. *The Times*. July 20, 2023.
21. *The Times*. September 3, 2024.
22. York M. Where have all the adverbs gone? *The Guardian* Friday 19 October 2012. <https://www.theguardian.com/media/mind-your-language/2012/oct/19/mind-your-language-adverbs> (дата звернення: 01.10.2024).

REFERENCES

1. Arsenault, R. (2021). Why should authors avoid adverbs? <https://medium.com/@rachaellawrites/why-should-authors-avoid-adverbs-d9c8f97d391c> (date of access: 01.10.2024).
2. Atwood, M. (2007). *The Handmaid's Tale*. Vintage Books.
3. Baayen, R. H. (1993). On frequency, transparency and productivity. *Yearbook of morphology 1992*. Dordrecht: Kluwer. 181–208.
4. Baayen, R. H., Lieber, R. (1991). Productivity and English word-formation: a corpus-based study. *Linguistics*. № 29, 801–843.

5. Baker, M. (2003). *Lexical categories: verbs, nouns and adjectives*. Cambridge: Cambridge University Press.
6. Bauer, L. (2001). *Morphological productivity*. Cambridge: Cambridge University Press.
7. Cinque, G. et al. (1994). On the evidence for partial N-movement in the romance DP. *Paths towards universal grammar*, 85–110.
8. Cresswell, M. J. (2012). Adverbial modification: interval semantics and its rivals. *Springer Science and Business Media. Vol. 28*, 145–161.
9. Emonds, J. (1976). *A transformational approach to English syntax: root, structure-preserving and local transformations*. Academic Press.
10. Forster, M. (2000). *Private Papers*. Published by Vintage.
11. James, H. (2008). *The turn of a screw and other stories*. Oxford World's Classics.
12. King, S. (2012). *On Writing: A Memoir of the Craft*. Hodder and Stoughton.
13. Murdoch, I. (2003). *The Sandcastle*. Vintage publishing.
14. Nishimoto, E. (2004). Defining new words in corpus data: productivity of English suffixes in the British national corpus. *Proceedings of the Annual Meeting of the Cognitive Science Society, № 26*, 1023–1028.
15. Payne, A. (2018). Adverb Typology: A Computational Characterisation.
16. Payne, J., Huddleston, R., Pullum G. (2010). The distribution and category status of adjectives and adverbs. *Word Structure, Vol. 3, № 1*, 31–81.
17. Plag, I. (1999). *Morphological productivity: structural constraints in English derivation*. Berlin: De Gruyter Mouton.
18. Radford, A. (1988). *Transformational Grammar*. Cambridge: Cambridge University Press.
19. Schafer, M. (2008). Resolving scope in manner modification. *Empirical issues in syntax and semantics, № 7*, 351–372.
20. The Times (July 20, 2023).
21. The Times (September 3, 2024).
22. York, M. (2012) Where have all the adverbs gone? The Guardian Friday October, 19. <https://www.theguardian.com/media/mind-your-language/2012/oct/19/mind-your-language-adverbs> (date of access: 01.10.2024).

NOMINATIVE NATURE OF THE ENGLISH LANGUAGE: WORD-BUILDING, STYLISTIC AND TRANSLATION ASPECTS

Kryshtal Svitlana Mykhailivna

Candidate of Philological Sciences,

Associate Professor at the Department of Translation Studies

Vasyl Stus Donetsk National University

21, 600-richcha Str., Vinnytsia, Ukraine

This article is centred upon nominativity as a typical characteristic of the English language. In the article, nominative is studied on the material of attributive word combinations that signify the manner of action and, as such, can be regarded as syntactic synonymic versions of the verbal constructions accompanied by adverbs. For example, “a big snorer”, “a rapid packer”, “a good mixer”, “an avid reader”, and “the biggest killer”. This article aims to identify factors that underlie the importance of the attributive constructions that characterise action in English. The research into the problem makes it possible to single out the following factors: semantic ambiguity of adverbs, compensated by adjectives in the nominative constructions; high productivity and unlimited combinability of the agent suffix -er, which encourages the formation of nouns and presents the action through its doer; general metaphorical characteristics of English which can move any phenomenon or process into the category of the doer of the action. The combination of semantic and morphological word-building makes attributive constructions a universal method of describing the action and its doer and a mechanism to create additional stylistic meaning and nuances (for example, personification and irony). Attributive word combinations of the given type are actively used in all styles and genres in English and are regarded as the ones that fit into the structural type of the English language. Grammatical-semantic properties of attributive word combinations in English are emphasised through translation. English-Ukrainian translation equivalents show that such ways of expression are not typical of Ukrainian, and in the same linguistic contexts, Ukrainian opts for the traditional way to characterise action, namely a verb accompanied by an adverb. The reproduction of the structure of most English attributive word combinations through the language means in Ukrainian is either impossible or leads to violating the language norms. Thus, attributive constructions are a natural way to describe action in English; they constitute a part of the structure of the English language and reflect its properties.

Key words: *nominativity, attributive word-combinations, adverb, manner of the action, word-building productivity, metaphoric nature, translation.*